

PERSOONLIJKE GEGEVENS

✉ info@annenobels.nl

☎ +31 (0) 610221529

🌐 www.annenobels.nl

Adres:
Rapenburg 41
4581 AB Vogelwaarde

Geboortedatum:
04-07-1993

Geboorteplaats:
Port Shepstone, Zuid-Afrika

Nationaliteit:
Nederlands

EXPOSITIES

- 2017 **Groepsexpositie, 365+1 Beeldbad**
Voormalig zwembad de Blikken, Paterserf 10
Oosterhout
- 2016 **Solo-expositie, Mon Capitaine**
Kinderdijk 56,
Middelburg
- Groepsexpositie, Kunstschau Westerschouwen**
Gallerie van Mira de Koning-Stanojevic,
Burgh-Haamstede
- Groepsexpositie, Art Gouda**
Spieringstraat 1-3 (voormalig weeshuis),
Gouda
- 2015 **Groepsexpositie, Book Launch & Exhibition NEW Photo 2016**
5&33 Gallery (in the art'otel amsterdam),
Amsterdam
- Groepsexpositie, GLOW – Foederer Talent Award**
Parktheater,
Eindhoven
- Groepsexpositie (DIY), 1000 photos**
Pakhuis de Zwijger,
Amsterdam
- Groepsexpositie, Best of graduates Fontys Kunsten**
BKCC,
Tilburg
- Groepsexpositie, black box // white cube: graduation show**
Atelier de Rozenstraat,
Tilburg

KORTE BIOGRAFIE

In februari 2016 ben ik afgestudeerd aan de Fontys Hogeschool voor de Kunsten in Tilburg. Ik ging er heen met de gedachte een schilder te worden, maar ben tijdens mijn opleiding gevallen voor fotografie.

In mijn foto's zoek ik graag de grens tussen realiteit en fictie op. Hiermee verbeeld ik verschillende thema's waaronder 'angst' en 'vergankelijkheid'. Mijn inspiratie haal ik met name uit het alledaagse leven.

PUBLICATIES

- 2016 **Fotografie als aanzet tot reflectie**
PZC (Nico Out),
Krantenartikel
- Beeldmanipulatie in de hedendaagse (kunst)fotografie**
Kunstzone (eigen tekst en beeld),
Artikel
- Kunstschau zit vol kansen voor aanstormend talent**
PZC,
Krantenartikel
- Anne Nobels (interview)**
Serena Libutti,
Online artikel
- 2015 **NEW Dutch Photography Talent 2016**
GUP Magazine,
Boek
- FOTOSERIE: Vervallen panden overwoekerd door onkruid**
HP / De tijd,
Online artikel
- Fotografie Anne Nobels uit Vogelwaarde en het verlangen naar licht**
Hulstvisier,
Krantartikel

NOMINATIES

- 2016 **Kunstschau Award 2016**
Tweede plaats
Award voor kunstenaars onder de veertig jaar.
- 2015 **Foederer Talent Award 2015**
Foederer Talentenfonds

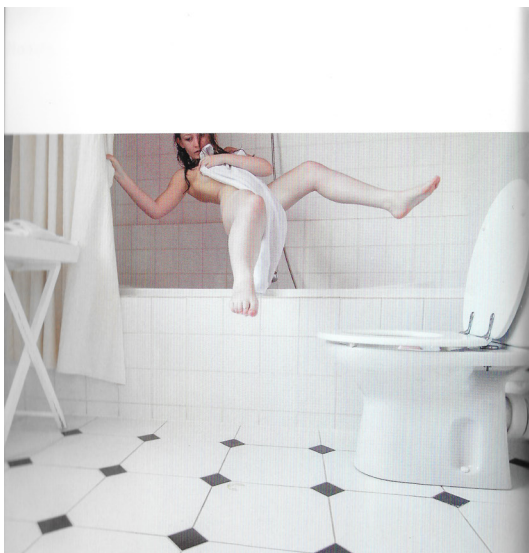
Waar zijn mensen in hun dagelijks leven zowel bang voor?
De beelden die je hier ziet zijn uitwerkingen van antwoorden op deze vraag. Zelf ben ik abnormaal vaak bang voor dingen die de meeste mensen niet per se eng vinden. Dit komt door mijn paniekstoornis. Om mijn eigen angsten een beetje te relativeren ben ik gaan vragen waar anderen voor vrezen.

Anne Nobels

July 4, 1993
annenobels.nl

Fontys School of Fine and
Performing Art, Tilburg
Graduation: 2015

Anne Nobels

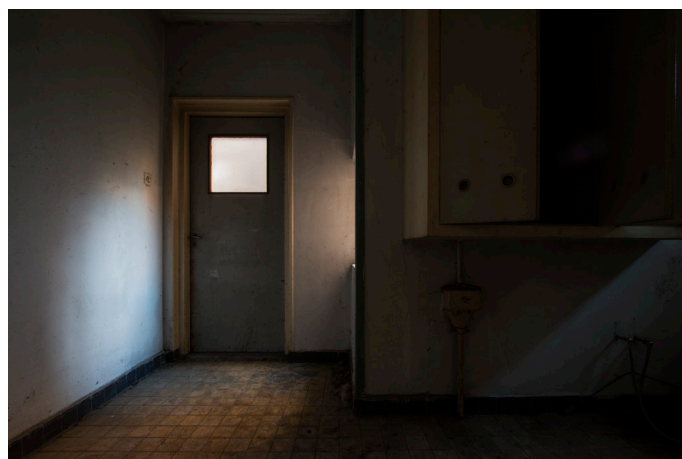
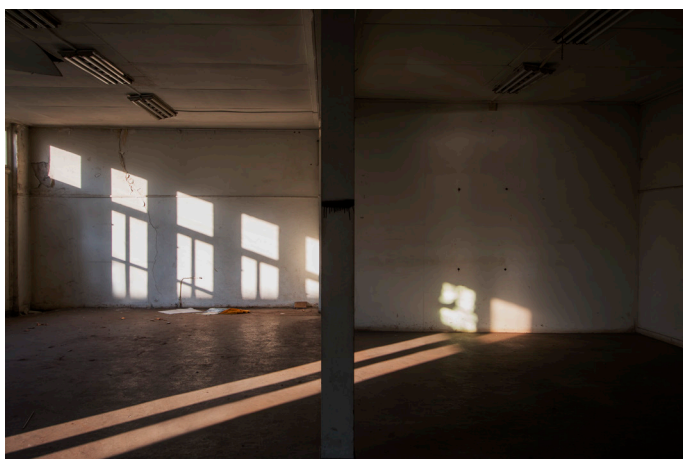

Zeeën van onkruid en overwoekerende bramen. Doorbogen, vermoeide daken en verzakte muren met scheuren zo breed dat er makkelijk enkele vingers tussen passen. Deuren die nog maar aan één scharnier hangen en kapotte rolluiken die de ruimtes erachter doen verlangen naar licht. Het knarsende geluid van gebroken glas onder de voeten, tezamen met een mufte geur heel wat doordringender dan dat van een oud boek. Het is verbazingwekkend hoe snel de natuur deze gebouwen op eist. Ze zijn wellicht vergeten, maar niet volledig verlaten. Mijn voorgangers hebben hun sporen achtergelaten.

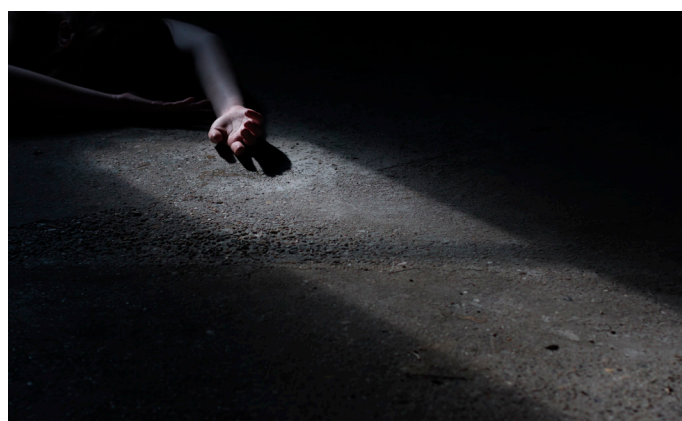

Scheuren die eerst amper zichtbaar waren, zijn nu lang en diep. De houten vloeren kraken zwaar en buigen zachtjes door. In het steen zitten de ingesleten sporen van vergeten voetstappen.

Deze verstilde plekken zijn bijna volledig afgesloten van de buitenwereld. Lichtvlekken zijn de enige connectie, maar benadrukken enkel de leegte. Eerder waren de ruimtes gevuld met leven, nu zijn ze verlaten en in verval geraakt.

Het is het besef van tijdelijkheid dat het verlangen naar bestaan intensiever maakt. Daardoor werd stilstaan voor mij zo waardevol.

RECENSIE

Solo-expositie, *Mon Capitaine*

Nico Out

Krantenartikel PZC, 19 November 2016

▲ Bruno Slagboom geeft je een andere kijk op de ruimte.

Bruno Slagboom en Anne Nobels zoeken iets dat achter de oppervlakte zit. Niet vastleggen, maar onthullen. Tijd geven aan een beeld en tijd vragen voor een beeld.

Nico Out
RECENSIE

We zien in één dag meer geconstrueerde beelden dan een middel-eeuwer in zijn hele leven. Een beeld krijgt een paar seconden aandacht en vaak veel minder. Daarom is het mooi dat er jonge mensen zijn die tegen de stroom in hun leven wijden aan het maken van beelden die je verleiden om van kijken te komen tot zien. Bruno Slagboom (Middelburg, 1992) exposeert in de Middelburgse Rechtbank. Die geeft in de fraaie hal jonge kunstenaars met Zeeuwse wortels een platform. Slagboom studeerde in 2015 af aan de afdeling Fine Arts van de Hogeschool voor de Kunsten in Utrecht.

Hij fotografeert bij voorkeur architectuur en presenteert een visueel onderzoek met als onderwerp het gebouw waarin hij exposeert. De opbrengst is in drieën te verdelen. Grote, niet ingelijste foto's, waarvan het afgebeelde tweedelige werk er één is, kleine ingelijste fragmenten en eveneens ingelijste foto's van middelgroot formaat. Voor Slagboom is het kader essentieel. Het maakt de keuze zichtbaar uit de onafzienbare hoeveelheid beelden. Zelfs een afgebakend onderwerp als een gebouw is niet eenvoudig te vatten. Slagbooms werk is in dat opzicht een exposé over ordenen. Niet alleen keuzes maken over het wat, maar ook over het hoe. Dat Slagboom in zwart-wit werkt, voegt iets toe: het benadrukken van abstractie. Het waarderen ervan. Dat levert prachtige foto's op waarin lijnen

▲ Anne Nobels brengt het tijdelijke en eeuwige samen.

en vlakken de dialoog aangaan met elkaar en met mij als toeschouwer. De spanning tussen abstractie en herkenning wordt versterkt doordat ik de foto's kan toetsen aan de werkelijkheid om me heen. Tenslotte is ook het etaleren van tegenstellingen veelzeggend. Licht, donker, open gesloten, recht, rond. Het gegeven dat ik op een plek ben waar uitspraken worden gedaan over het perspec-

Tijd en onbestemdheid ontmoeten elkaar in een fractie van eeuwigheid

tief van verdachten geeft dat extra reliëf. Anne Nobels (Zuid-Afrika, 1993) woont in Vogelwaarde. Zij houdt van de stilte, van oude huizen en van de grens tussen realiteit en fictie. Ingetogen foto's zie ik in *Mon Capitaine*. Mooi geprint en opgeplakt. Licht glanzend afgewerkt. Verstilte beelden. Een vervallen trappenhuis. Een lichtvlek verwijst naar een raam, de verbinding met de buitenwereld. Een wand, in gedekte tinten bruin. Een kleerhanger als spoor van verdwenen bewoners. Een grote, lege ruimte. In een liggende V-vorm de projectie van het door de ramen vallende licht. Steeds die lading van vertrokken leven, vergankelijkheid. Zichtbaar gemaakt door het tonen van het afwezige en het ongrijpbare. Licht dat eeuwig schijnt op wat tijdelijk is. Die tegenstelling

gevangen in een moment. Dat soms samengaat met tastbare menselijke aanwezigheid. Een meisje. Ik zie alleen voeten, enkels en een lang tijdloos hemd. De voeten op afstand van de vloer. Hangt ze? Springt ze? Zweeft ze? Tijd en onbestemdheid ontmoeten elkaar in een fractie van eeuwigheid. 'Het verlangen naar licht' noemt Anna Nobels haar tentoonstelling. Metafoor voor verlangen naar leven, naar bestaan. Dat intenser is in het besef van tijdelijkheid. Dat maakt stilstaan zo waardevol. De veelheid vervangen door de stilte van het pure zijn...

Bruno Slagboom: Rechtbank, Koussteensedijk 2, Middelburg. Ma t/m vr 8.30-17.00 uur. T/m 5/1 2017.
Anne Nobels: *Mon Capitaine*, Kinderdijk 56, Middelburg. Zo. 14.00-17.00 uur. T/m 27/11.

SNEAK PREVIEW van lopende projecten

2016-?

Blending in (working title)

De natuurlijk verliest het geleidelijk van de bebouwing in Nederland. Al kleine stukken natuur worden kleiner en kleiner. Toch hebben we nog bijzondere gebieden in ons land. En het is wanneer ik rondzwerv in die gebieden dat ik me het meest op mijn plek voel en tegelijkertijd juist niet kan ontkomen aan een knagend gevoel van onverbondenheid...

